

NOUTURNIO

Da aldea lexana fumegan as tellas;
detrás dos petoutos vai pódose o sol;
retornan prós eidos coa noite as ovellas
tiscando nas beiras o céspede mol.

Un vello, arrimado nun pau de sanguinho,
o monte atravesa de cara ó piñar.
Vai canso; unha pedra topou no camiño
e nela sentouse pra folgos tomar.

—¡Ai! —dixo—, ¡que triste!
¡que triste eu estou!
I on sapo, que oía,
repuxo: —¡Cro, cro!

¡As ánemas tocan!... Tal noite como esta
queimouseme a casa, morreume a muller;
ardeume a xugada na corte, i a besta,
na terra a semente botouse a perder.

Vendín prós trabucos bacelos e hortas
e vou polo mundo de entón a pedir;
mais cando non topo pechadas as portas
os cans saíenme a elas e fanme fuxir.

—Canta, sapo, canta;
ti i eu ¡somos dous!...—
I o sapo, choroso,
cantaba: —¡Cro, cro!

Soliños estamos entrambos na terra,
mais nela un buraco tialcontras i eu non;
a ti non te morden os ventos da serra,
i a min as entranas i os ósos me ron.

Ti, nado nos montes, nos montes esperas,
decote cantando, teu término ver;
eu, nado entre os homes, dormento entre as feras,
e morte non acho, si quero morrer.

–Xa tocan... Recemos
¡que dicen que hai Dios!...–
El reza, i o sapo
cantaba: –¡Cro, cro!

A noite cerraba, i o raio da lúa
nas lívidas cumes comenza a brilar;
curisco que tolle nos árbores brúa
i escóitase ó lexos o lobo ouvear.

O probe do vello cos anos cangado,
ergueuse da pedra i o pau recadou;
virou para os ceos o puño pechado,
e cara ós touzales rosmando marchou...

Cos ollos seguíndoo
na escura extensión,
o sapo quedouse
cantando: –¡Cro, cro!

NOUTURNIO

Para coro de nenos e sexteto de metais
Texto de Manuel Curros Enríquez, música de X. Comesaña
2014 para o Consello da Cultura Galega

Coro

Allegretto ♩ = 70

5

mf **A**
Daal - de - a - le - xa - na fu - me - gan - as te - lías de - trás dos pe -

7

tou - ros vai pon - do - seo sol Re - tor - nan pros cí - dos coa noi - teas o - ve - llas, trís - can - do nas

11

ci - ras o cés - pe - de mol. **B**

19

mf **C**
Un ve - llo, a - rri - ma - do nun pau de san - gui - ño, o mori - tea - tra - ve - sa de ca - raó pi -

24

ñar. Vái can - sos; un - ha pe - dra to - pou no ca - mí - ño e ne - la sen - tou - se pra fol - gos to - mar.

30

RECITADO:

f **D**
¡Ail- dixo-, ¡qué triste, qué triste eu estou!
Io - sa - po, queoo - i - a, re - pu - xo *f* |Cro,

36

p **E**
crof ¡As a - ne - mas to - can! tal noi - te co - moes - ta quei - móu - se - mea

43

ca - sa, mo - treu - mea mu - ller; ar - deu - mea - xu - ga - da na cor - te, ía bes - ta, na

47

mf **F**
te - rras se - men - te bó - tou - sea per - der. Ven - din os tra - bu - cos ba - ce - los e hor - tas e vou po - lo

51

mun - do deen - tón a pe - dir; mais can - do non to - po pe - chá - da - las por - tas, os

55

RECITADO:

f **G**
Canta, sapo, canta: ¡it i eu somos dóus!
cans saín - mea e - las e fan - mie fu - xir. *f* Io

61

sa - po, cho - ro - so can - ta - ba: *f* |Cro, crof

67 **H** *mf*
So - li - fí - os es - ta - mos an - tram - bos na te - rra. — mais ne - laun - bu - ra - co tial - con - tras ieu

71
non: — a tí non te mor - den os ven - tos da se - rra, — ia mín as en - tra - nas os ó - sos me

75
ron. Tí, na - do nos mon - tes, nos mon - tes es - pe - ras, — de - co - te can - ian - do, teu tér - me - no

79
ver; — cu na - doen - treos ho - mes, dor - men - toet - tre fe - ras, — c

RECITADO:

82 **I** *f*
Xa tocan... Recemos, ¡que dicen que hai Dios!...
mor - te non ha - cho, si que - ro mó - rrer. El

88 *mf*
re - za, ió sa - po can - ra - ba ¡Cro, cro! A

93 **J**
noi - te ce - rra - ba, io ra - ío da lú - a nas li - vi - das cu - mes co - men - zaa bri - lar; cu -

97
ris - co que to - lle nos ál - bo - res brú - a ies - cói - ta - seó le - xos o lo - bou - be - ar.

101 **K**
O po - bre do ve - llo, cos a - nos can - ga - do, er - gueu - se da pe - dra io pau - re - cu -

105 *p*
dou; ví - rou pa - raos ce - os o pu - ño pe - cha - do c ca - raos tou - za - les ros - man - do mar -

109 **L** *mf*
chou Cos o - llos se - guin - doo nacs - cu - racs - ten -

112 *f*
sión, o sa - po que - dou - se can - tan - do ¡Cro, cro!

XABIER COMESANHA PEREIRA (Bremenhaven [Alemaña], 1968)

A súa formación musical tivo lugar en distintos conservatorios como o Superior de Vigo, Superior da Coruña, Superior Amigos do País de Santiago de Compostela, Superior de Coimbra, Escola de Altos Estudos do Porto, Conservatorio Profesional «Manuel de Falla» e Escola de Altos Estudos Musicais de Santiago de Compostela. Durante a súa formación, que comeza da man de D. Xosé Iglesias Ramilo, traballou de forma continuada e participou en cursos de perfeccionamento con distintos mestres como Celso Otero, Pedro Iturralde, Francisco Martínez, Narciso Pillo, Jean Pennings, Daniel Deffayet, José Susi, Jos Wuytack, Miguel Sacristán, Rogelio Groba, Pedro Pinfano, The Rascher Quartet, Antón García Abril, Maximino Zumalave, Douglas Bostock, Georgui Fedorenko ou The Ámsterdam Quartet. No terreo profesional destacan obras para distintos xéneros musicais tales como: Suite Galaica, Fantasía, Nocturno, Cen anos hai, El Herido, Tembora un neno no pórtico húmido, Plenilunio, etc. Recibiu o Premio San Martiño no ano 1998 polo seu labor no campo da normalización lingüística e o Premio Avelina Valladares no ano 2004 en recoñecemento ao seu traballo en prol da cultura galega. No ano 2008 concedéronlle o Salmón de Ouro, máxima distinción que outorga o Concello estradense.